A°. 1832. N°. 35.

ZONDAG DEN 29sten APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Den 27sten April 1832.

[*Extract uit een brief, gedateerd Demerary* 15 *April* 1832.]

„De twee laatste Hollandsche schepen zullen tegen het einde dezer maand zeilen, zijnde *de Cornelia en Johanna*, kapt. MARTELSON, en het schip *Paulina*, kapt. HOFMAN, van Zeeland.

Tot dus verre is nog niets beslist tusschen Holland en Braband; in het begin van Maart ll. waren er in de ommestreken van Maastricht, kleine vechtpartijen voorgevallen, dan waarbij de Hollanders als gewoonlijk veld en bagagie hebben behouden, deze schermutselingen zijn meestal ontstaan door het gebrek aan fouragie bij de muitelingen enz."

ADVERTISSEMENTEN.

WIJKMEESTEREN der Wijk La. D. 2de gedeelte, zullen op Maandag den 30sten dezer, continueeren met de *Jaarlijksche Omschrijving*, in hunne Wijk; — dienende deze tot kennisgeving aan de respective Bewoners van voormelde Wijk, met herinnering aan de Publicatie, de dato 5 Maart 1828.

Paramaribo den 24 *April* 1832.

De Wijkmeesteren voornoemd,
M. A. KEIJSER.
JOHs. ABRAHAMSZ.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den Hove van *Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 4den Mei 1832, des morgens de klokke *negen* uren, ter Kastelenije van het Hof van *Civile en Criminele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen:

Een *HUIS en ERF*, gelegen aan de *Hooge Straat*, bekend onder La. D. No. 788.

Een *ERF* aan het *Pad van Wanica*, bekend onder No. 9 en 10.

Een *ERF* aan de *Nepveu Straat*, op *Combé*, La. A. No. 23.

Een *ERF* aan de *Watermolen Straat* en *Watersteeg*, La. A. No. 111 en 122; — allen aankomende den Boedel nu wijlen ISAAC ABENDANON.

Paramaribo den 28 *April* 1832.

Wordt bij publieke inschrijving aan de meestbiedende, mits goedgekeurd wordende, te koop aangeboden, van de Plantaadje *Good Intent*, cum annexis:

30 ▭ Balen Schoone KATOEN.

De Katoen ligt in de Waag ter bezigtiging.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van den Hove van *Civile en Criminele Jutitie* worden aangenomen, tot Maandag den 30sten dezer, des morgens *acht* uren, als wanneer dezelve door Heeren Gecommitteerde Raden zullen worden geopend.

Paramaribo den 26 *April* 1832.

V. VAN HALM Jz.,
Sequester c. s.

Wordt bij publieke inschrijving, aan de meestbiedende, mits goedgekeurd wordende, te koop aangeboden, van de Plantagie *Union*:

22 ▭ Balen Schoone KATOEN.

Dezelve liggen aan de Waag ter bezigtiging.

De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen ter Griffie van den Hove van *Civile en Criminele Justitie*, tot Maandag des morgens *acht* uren, als wanneer dezelve door Heeren Gecommitteerde Raden zullen worden geopend.

Paramaribo den 26 *April* 1832.

R. A. & J. CRUICKSHANK,
Sequesters.

Surinaamsche Maatschappij van Weldadigheid.

De openbare ALGEMEENE VERGADERING, gehouden zullende worden op Donderdag den *derden* Mei aanstaande, in het Kerkgebouw der Luthersche Gemeente, des morgens ten half *negen* uren, zoo worden, zoo wel de Leden der Maatschappij, als elk en een iegelijk welke daartoe gelegenheid mogten hebben, minzaam uitgenoodigd, die bijeenkomst wel te willen bijwoonen, en door eene talrijke opkomst, den luister der plegtigheid te verhoogen.

Paramaribo den 28 *April* 1832.

Op last van het Bestuur,
De Tweede Algemeene Secretaris,
MULLER Az.

De ondergeteekende, Zoon van nu wijlen WILHELMINA, Dochter van de vrije DINA van WEIJNE, en als ab-intestato Erfgenaam van zijne voormelde Moeder; verwittigt aan belanghebbenden, dat nu wijlen de vrije ADRIANA AMARILLES van VOS, bij hare Testamentaire dispositie dd. 17 October 1799, mortis geconfirmeerd, tot Erfgenamen harer Nalatenschap geinstitueerd hebbende haren Zoon FRANS ANTONIE van VOS, en bij des zelfs vóór-overlijden, den Heer ANTONIE FERDINAND van VOS, beiden woonachtig te *Amsterdam* of elders, en bij vóór-overlijden van beiden, alsdan de vrije Negerin genaamd MISSIE KOOL, woonachtig te *Demerary*, benevens het Carboeger Kind genaamd WILHELMINA, Dochter van de vrije DINA van WEIJNE.

Zoo worden bij deze, door mij ondergeteekende, de drie eerst geinstitueerde Erfgenamen opgeroepen en uitgenoodigd, om uiterlijk binnen den tijd van *zes* maanden van heden af te rekenen, hun regt te doen gelden op voorsch. Nalatenschap, dewelke onder het beheer der *Nieuwe Wees- Kuratele- en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie* zich bevindt, op poene van nalatigheid, alle aanspraak daarop te verliezen.

Paramaribo den 28 *April* 1832.

W. G. TELTING.

Alle die genen welke eenige vorderingen hebben, ten lasten den Heer J. B. MAZER QUARTIER, gelieven daarvan opgaaf te doen; of die aan dezelve verschuldigd is, betaling te presteren aan den ondergeteekenden.

Paramaribo den 28 *April* 1832.

BARTUS VAN EMDEN qq.

VENDU.

Op Maandag 30 April, 's namiddags om *vier* uren, zal door den Vendumeester A. SALOMONS, publiek worden verkocht, ten huize van den Heer J. D. WITT, aan de *Kerkezijde*.

Differente Winkelwaren en Meubelen, Kistwijn, Roode en Madera, Glaswerk, Schotlantaarns, glaze Stulpen, Liqueurkelders, Olij- en Azijnstel, Russisch Dril, Engelsch Leer, geruite Gingangs en andere, Chamoise, fijne Linnens; — echte Granaten, Centuur Gespen, gaze Shawls, Kamerdoek, — nieuwe Watervaten à 75 gallons en Hollandsche Chocolaad, &c. &c.

J. VAN GELDER HZ.

Zal op Dingsdag den 1sten Mei, 's namiddags om 4 uren, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, ten zijnen Pakhuize doen verkoopen, als:

Neteldoeksche Dames Kleedjes met geborduurde randen, s. f. Garen- en Katoen Batist Dames Zakdoeken met geborduurde randen, s. f. Jaconets, Cambricks, wit Katoen voor Gordijnen, stelle Damast Tafelgoed, genopte- en gestikte Barbad. Dekens, s. f. Dames, Meisjes en Kinder Koussen, Dames en Heeren Zijde Koussen, Linnen- Katoen, Rode Bont, Dril en gekleurde Nankinet, s. f. breede Brusselsche Kant, zijden Hals- en Zakdoeken, fraaije Schotlantaarns met pleet gemonteerd, pleten Olie- en Azijnstellen, Inktkokers, fijne Reukzeep, Lavendel, Eau de Cologne, Kristal- Glas- en Blikwerk, Kompositie Koffij- en Thee Serviesen, filtreer Koffijkannen, Rook-Tabak, Hamburger Sigaren, Waschkaarsen, dito voor Koetslantaarns, een elegant groot blaauw Tafel Servies, fraaije Bouillon Koppen, vergulde Thee- en Chocolaad Kopjes met deviesen, Dam- en Schaakspellen met ivoren schijven en figuren, Ombre Dozen, stellen Tafelmessen met en zonder ivoren hegten, en wat verders ten voorschijn zal worden gebragt, welke één dag vóór en op den verkoopdag te bezigtigen zijn.

TE KOOP: een zoo goed als nieuw vertimmerd *HUIS*, en het daaraan behoorende zeer groot *ERF*, bijzonder geschikt tot het aanleggen van eene *Moestuin*; benevens nog een' *Steenen Voet* en dito *Put*; te bevragen bij den Heer S. F. FLU.

Weggeloopen: een Neger, genaamd FLORIS; die denzelven opvangt en terug bezorgd, zal het gewone Vanggeld genieten.

Paramaribo den 29 *April* 1832.

Hs. KLINT qq.

Mengelwerk.

NAPOLEON VÓÓR DEN SLAG BIJ BAUTZEN.

(Door een *Poolsch* Officier.)

Het bij Bautzen verzamelde Russische leger stootte met den regter vleugel aan de bergen, met den linker aan de laagten. De Fransche armee had de stelling aan het einde van het dal, achter de dorpen Aurez, Nadewiz en Burg, langs bosschen en hoogten, in bezit. In den nacht van 20 op 21 Mei 1813 kreeg de Fransche armee bevel, zich slagvaardig te maken. Met ongeduld verwachtten de soldaten den dag, die hun lot zoude beslissen; want men geloofde algemeen, dat, na de zege, de Oostenrijkers zich met de Franschen vereenigen, en de vrede het loon der overwinnaars zijn zoude.

Met dertig Ulanen stond ik op den voorpost achter een' kleinen heuvel, een pistoolschot ver van een *Kozakken*-piket. Ten drie ure in den ochtend bragt mij de Adjudant des Generaals LABRUYERE deze order: „NAPOLEON zal den post bezigtigen; de soldaten mogen, zelfs niet door de geringste beweging, de tegenwoordigheid des Keizers verraden, hem in het geheel niet schijnen te bemerken, en zich alleen met hunne zaken bemoeijen." Ten half vier hielden twee eskadrons Ulanen van de garde eene halve werst van mijnen post stand, en vier ruiters naderden mij stapsvoets. De tegenover ons staande *Kozakken* bemerkten, naar het scheen, deze bewegingen niet, en voerden gerust hunne paarden uit de hand, dezelve op het koornveld ginds en herwaarts leidende. Weldra kwam NAPOLEON naar mijnen heuvel, gekleed in een' grijzen jas en kleinen punthoed, zonder eenige militaire onderscheiding; hij reed op een bleekgeel paard. Hem verzelden de Maarschalken BERTHIER en NEY, alsmede onze Divisiegeneraal LABRUYERE, neef van eerstgemelden. Achter den heuvel stegen zij af; en, daar zij noch bedienden, noch Ordonnans bij zich hadden, moest mijn Onderofficier de paarden vasthouden. Ingevolge des bevels, hielden zich de soldaten, alsof zij de bezoekers volstrekt niet opmerkten. De helft was bij de paarden; anderen zaten bij het vuur, brandden vleesch, en dronken bedaard hunnen wijn. Ik ging met mijne pijp den heuvel op en neder, groette den Keizer naar krijgs-

gebruik, en ging voort met kuijeren. Mijne vier gasten plaatsten zich achter groote steenen op den grond. BERTHIER ontrolde eene kaart, en gaf NAPOLEON eenen verrekijker. Nadat zij eene korte poos met elkander gesproken en de kaart beschouwd hadden, boog Generaal LABRUYERE de eene knie; NAPOLEON plaatste den verrekijker op deszelfs regter schouder, en bespiedde, ongeveer een kwartier uurs lang, in gebogene houding, de stelling der *Russen*, de vlak tegenover den heuvel liggende stad Bautzen, en de met *Russisch* geschut en infanterij bezette hoogten. Daarna zetteden zich allen op de steenen neder; NAPOLEON riep mij tot zich, en vroeg mij: »Sedert hoe lang dient gij?" — »Het is mijn beroep, uwe Majesteit; reeds op mijn zestiende jaar heb ik met kanonskogels kennis gemaakt." — »Wat denkt gij van de *Kozakken?*" — »Zij zijn dappere soldaten, die evenwel van meer nut zijn in den legerdienst, dan in een' openlijken veldslag." — »Waar! Hebt gij ooit tegen de *Russische* infanterij gevochten?" — »Ja, uwe Majesteit! zij is voortreffelijk, en eene waardige mededingster van de infanterij uwer Majesteit." — »Hij heeft gelijk," zeide NAPOLEON, zich tot NEY wendende. »Gij, Polen, spreekt ongeveer dezelfde taal als de Russen?" voer hij voort. — Ja, uwe Majesteit! wij verstaan elkander even gemakkelijk, als de Zweed den Deen, en de Duitscher den Hollander." — »Apropos, spreekt gij *Duitsch?*" — »Ja, uwe Majesteit!" — »Nu, zoo zet u te paard, en breng mij uit het honderd schreden vanhier gelegene dorpje den een' of anderen boer; ik zal in uw afzijn den post kommanderen."

Mijn paard was getoomd; ik sprong in den zadel, en joeg in vollen galop naar het dorpje. Bij mijne komst zag ik aan het eene einde *Russische* jagers hunne gort koken, en aan het andere *Fransche* scherpschutters gerust uit het eene huis in het andere gaan. Tot mijn geluk trad een halfgekleede *Duitscher* uit zijne woning. »Goede vriend! wilt gij geld bij onzen Generaal verdienen?" vroeg ik hem. — »Geld? goed!" antwoordde hij, — »maar waarvoor?" — »Spreek slechts eenige oogenblikken met hem." — »Hij wil mij misschien tot gids gebruiken?" — »Vrees niets; ik verzeker u op mijn woord van eer, dat hij alleen met u spreken wil, en u terstond weder naar huis zal laten gaan. Voor het overige volgt gij goedschiks, of ik jaag u een' kogel door den kop." (Ik wilde hem slechts vrees aanjagen, en trok de pistool uit den gordel.) — »Van harte gaarne! Ik ben bereid u te volgen," zeide de van angst sidderende boer. — »Nu, zoo zet u achter mij op het paard." Ik hield aan de heg; de *Duitscher* klom op het paard, en ik vloog met hem als een pijl naar mijnen post.

»Bravo, Heer Officier!" riep NAPOLEON mij toe; »ik dank u." De boer groette, en wachtte bevend zijn lot. NAPOLEON keerde hem den rug toe, en deed hem, door NEY, de volgende vragen: »Is de door de laagte regts (op de linker flank der *Russen*) vloeijende beek diep?" — »Slechts tot aan de knie." — »Rijdt gij er met uwe karren door?" — »Altijd, behalve in de lente en den herfst, wanneer het water wast." — »Kan men ze overal doorwaden?" — »Neen; op eenige plaatsen liggen op den bodem eene partij steenen; maar van het bruggetje regts, is, tot op een vierde van eene mijl, zuivere grond." — NAPOLEON was met de antwoorden zeer in zijn' schik, en scheen bijzonder opgeruimd. Hij vroeg geld van BERTHIER, nam eene geheele hand vol Napoleonsd'or, en gaf die aan den boer, met de woorden: »Daar! drink op de gezondheid van den Franschen Keizer!" De boer wilde hem te voet vallen. »Halt!" sprak NAPOLEON: »kent gij den Keizer?" — »Neen; maar ik zou hem wel eens willen zien." — »Nu, zie dan!" zeide hij, op den Maarschalk NEY wijzende, die op dat pas zijn' jas had losgeknoopt, zoodat de met goud gestikte uniform zigtbaar was. De boer wierp zich voor hem neder. NEY lachte: »Deze Heer fopt u. Dat is de Keizer," voegde hij er nevens, op BERTHIER wijzende. De boer wierp zich weder op den grond. »Vermoei u niet vergeefs," zeide BERTHIER in zeer slecht *Duitsch*. »Dat is de Keizer," en wees op LABRUIJERE. De boer wilde zich voor dezen nederwerpen. »Ik ben te jong om Keizer te zijn; buig u voor hem, die u het geld gegeven heeft." — »Dat is billijk," sprak de *Duitscher*, NAPOLEON's hand grijpende, en dezelve kussende, terwijl hij zeide: »Dat is een gouden handje!" Allen lachten luidkeels, lieten den boer naar huis keeren, en klommen den heuvel af. NAPOLEON beval BERTHIER, elk' mijner soldaten een Louisd'or te geven; hetgeen op staanden voet geschiedde. »BERTHIER, schrijf den naam des Officiers op!" sprak NAPOLEON. Hierop wendde hij zich tot mij, nadat hij reeds te paard was gestegen, en zeide: »Ik heb met uwe onderhoorigen van u gesproken, en ben over u voldaan. Wanneer u iets ontbreekt, zoo wend u regtstreeks tot mij, en herinner mij dan slechts aan onze kennismaking bij Bautzen. Vaarwel! Ik wensch, dat gij spoedig Kapitein zult zijn!" Ik boog mij, en zij reden stapsvoets naar de eskadrons der Ulanen van de Garde terug, welke al dien tijd opgezeten waren gebleven. Na verloop van een uur werd ik door jager-ruiterij afgelost. Ik kwam bij het regement; en het eerste woord, waarmede mij mijn Kolonel ontving, was: »Welkom, Heer Kapitein!" Bij het regement was de dagorder wegens mijne bevordering reeds voorgelezen. Van blijdschap leegde ik met mijne vrienden eenige flesschen ouden wijn; en, na verloop van een uur, gingen wij de kogels te gemoet, die, zoo als men weet, niet gewoon zijn eenig onderscheid te maken tusschen Kapitein en Luitenant. (*Overgenomen.*)

OPMERKELIJKE EN WELGESTAAFDE DROOM VAN TWEE PERSONEN, TEN ZELFDEN TIJDE, EN IN DEZELFDE BEWOORDINGEN TER NEDER GESCHREVEN.

(*Uit eenen brief.*)

Ten einde UEd. de waarheid van hetgeen ik u wil mededeelen duidelijk te maken, moet ik UEd. het volgende verhaal doen:

In de maand October 1820, en wel den 3den dier maand, zeilde van de *Helder* in zee het schip de *Johanna Margaretha*, kapt. P. T. ROSKAM, bestemd naar *Berbice*. Met hetzelve vertrok mijne dochter met haren echtgenoot en kindje, benevens eene dienstmaagd. Dit schip bereikte den 16 November daaraanvolgende de plaats zijner bestemming, waarvan mij reeds bij missive van den 17den derzelver maand berigt werd gegeven.

Bij eenen nader bij mij ontvangen brief, gedateerd 15 Februarij 1821, en ontvangen p. het schip de *Vredenrijk* den 5 April, werd mij kennis gegeven, dat het schip de *Johanna Margaretha* den 19 Januarij 1821 van *Berbice* was vertrokken, en men dus hoopte, dat de daarmede geëxpedieerde brieven ons reeds zouden zijn geworden. Dit was echter geenszins het geval; en nu werd het niet binnenvallen van dat schip eene wezenlijke reden tot ongerustheid, welke nog aanmerkelijk toenam door den droom, waarvan ik UEd. alsnu het verhaal doen zal.

In den nacht van den 9 op 10 Maart 1821 droomde mijne vrouw het volgende, hetgeen zij bij haar ontwaken mij dadelijk verhaalde, en nog dienzelfden dag niet alleen aan onderscheidene personen verhaald heeft, maar ook, uit hoofde van den zonderlingen indruk, dien deze droom bij haar achterliet, terstond opschreef, en inlaschte in eenen door haar gereed gemaakt wordenden brief aan hare dochter; welke brief van tijd tot tijd vervolgd werd, om met het eerst zeilende schip te worden verzonden. Het verhaal mijner echtgenoote luidde woordelijk aldus:

»Ik droomde van nacht, dat ik in *Berbice* was gekomen, en aan onze dochter vroeg, om met haar hare keukentjes te gaan zien; dit deed zij, en wij gingen derwaarts over een' goeden weg; doch terugkomende, liep de weg altemaal over glas; »ik werd bevreesd, en vroeg aan onze dochter, of zij daar niet bang voor was, daar zulks haar bezeren kon; doch zij antwoordde: ach neen, moederlief! dat ben ik al gewoon; geef mij maar de hand; en zoo gingen wij dan ook gerust te zamen, tot wij aan den zeekant kwamen; daar zoude zij mij het schip laten zien, dat haar had overgebragt; ik dacht een groot schip te zien, dan het was zeer klein, zoodat ik uitriep: wel foei! had ik dat geweten, ik zoude nog veel meer beangst geweest zijn dan ik nu was; en zoo als ik dat zeide, sloeg het schip om, en het verzonk." Terwijl mijne vrouw op hetzelfde oogenblik ontwaakte.

Deze droom werd, zoo als ik boven reeds zeide, afgeschreven, en de brief, met eenige daarbij verzondene goederen, geëxpedieerd p. het schip de *Pieter Antonij*, 't welk den 17 Mei 1821 van *Texel* naar *Berbice* onder zeil ging, en aldaar in het begin der maand Julij is gearriveerd.

Intusschen was het den 19 Januarij 1821 van *Berbice* vertrokken schip, de *Johanna Margaretha*, nog niet binnengevallen, en natuurlijk begon men over het lot van dat schip zich te verontrusten; maar, toen de voornoemde brief mijner vrouw werd gesloten en verzonden, 't welk in April 1821 reeds plaats had, was toch de hoop, dat het nog zoude binnenkomen, niet geheel verloren. Onder het vergeefsch wachten naar hetzelve, en terwijl de indruk, door den boven verhaalden droom gemaakt, bij mij, doch geenszins bij mijne vrouw, was gesleten, ontvangen wij den 12 Junij 1821 een' brief van onze dochter, gesloten den 25 Maart te voren, en verzonden van *Berbice* met het schip de *Welvaart*, 't welk den 10 Junij in *Texel* was binnengekomen. Wij openen dien brief met veel verlangen; en reeds bij den aanvang, en wel onder den datum van 12 Maart, schrijft mijne dochter, bij vervolg van haren brief, waaraan zij den 8sten te voren het laatste geschreven had, woord voor woord het volgende:

»Ik droomde onderdaags, lieve moeder! gij in *Berbice* waart gekomen, en mij vraagde om mijne keukentjes te zien; ik deed zulks, en wij ginnen daarheen over een' goeden weg; doch terugkomende, liep die altemaal over glas; gij werdt bevreesd, en vroegt mij, of ik daar niet bang voor was, daar dit mij bezeren kon; ach neen, zeide ik, dat ben ik al gewoon; geef mij maar de hand; en zoo ginnen wij beiden te zamen, tot wij aan den zeekant kwamen; daar zoude ik u het schip laten zien, dat mij had overgebragt; o het was zoo klein; wel foei, zeidet gij, had ik dat geweten, ik zoude nog veel meer beangst zijn geweest dan ik nu was; en met dat gij dit zeidet, sloeg het schip om en verzonk, en ik werd wakker gemaakt door mijn kleinen lieveling."

Dat het lezen van dezen zoo geheel overeenkomstigen droom met dien, welken mijne vrouw gehad had, een' verbazenden indruk maakte, ja ons met ontzetting vervulde, laat zich gemakkelijk begrijpen. Want hoe toch is het *natuurlijk* te verklaren, dat twee personen, door zulk eenen afstand gescheiden, waarschijnlijk op hetzelfde oogenblik, in *'s Hage* en in *Berbice* volmaakt hetzelfde droomen, en in dien droom dezelfde woorden spreken, en die elkander in dezelfde bewoordingen overschrijven? Er is hier iets bovennatuurlijks, iets mij geheel onverklaarbaars.

Maar dit is eene waarheid: het schip de *Johanna Margaretha*, Kapt. ROSKAM, den 19 Januarij 1821 van *Berbice* gezeild, is *nimmer te regt gekomen.* Toen de droom in *Berbice* en *'s Hage* gedroomd werd, had de reis, zelfs zonder tegenspoed, nog niet kunnen volbragt worden, en zoude ik niet hebben durven besluiten: dat schip is op dat oogenblik vergaan, en zulks is door die beide personen in haren droom bijgewoond en gezien. Wat de overige omstandigheden van de beide droomen betreft, ik waag mij in geene gissingen; misschien zal ook de tijd hieromtrent inlichting geven.

(*Overgenomen.*)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.